

Kramérhusový

Chýsařské fráš. Blasfemické Noviny.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. Hviezdoslava

Roku 1791.

W Sobotu

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. Hviezdoslava

Nro. 33.

dne 13. října.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. Hviezdoslava

Třetí ročník běh.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. Hviezdoslava

S nejvyšším chýsařském královským Pouvozením.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. Hviezdoslava

Smíšené malečné zprávy.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. Hviezdoslava

3. Března na den 18 července vrek do Číšowa k Ministerstvu; odkud takto se pisse: "Neyvyšší náuči na wětším díle k Rusum se příprav Wezýr hned po porážce v zyli. (Vál. Posel n. 57.)

Mačina k Hyrssowě a odtud k Ssumile se obrátil, kdežto nemoho hybowalo, žeby geg geho vlastní lid na kusy byl rozsekal; a w skutku nepozůstávalo nic gineho, než aby autérem swého života zachránil. Takž se dále pisse: wesskeré Turecké vogsto gest rozeptýleno, a w neywětším strachu a nezájmu se, že gich mnohem wětší počet zbito gest, nežli Turcy při porážce v Mačina lidu ztratili. Aža jenícarů

vrek do Číšowa k Ministerstvu; odkud takto se pisse: "Neyvyšší náuči na wětším díle k Rusum se příprav Wezýr hned po porážce v zyli. (Vál. Posel n. 57.)

Geden očity svědek slavného vjezdství, kteréhož Ruské v Mačina sobě dobyli, následujej dánoro rom obřísnegsí zpráwu:

"Dopáwu wedauč General Kníže Repnijn byw o tom zpraven, že veliký počet Turků v Mačina pochodemě stog, proti nim zahnauti, a na ně autoč vjezdit. Za tahu příčinou gedni částky svého lidu nechal v řeky Seretu a proti Braile, a ostatek zašal do Galacce, kdež tento lid

B. F.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HviezdoslavaORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. Hviezdoslava

n. 8

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. Hviezdoslava

na lodsach přes Dunaj na druhou stranu převezen byti měl. Poněvadž však toto přewážení dluhého časit potřebovalo, a k tomu v gine obráznosti se nazmítaly; protož poručil lodní most přes Dunaj vybiti, a tuto práci Generálz majorovi Rybasovi oděvzdal.

Generál Rybas, jakož při každé gine připadnosti vždy aučinlivý, ochotný a prozřetelný byl, také v zde ničeho nevynechal, nebo ten most po dvou dnech cele vyhotoven byl. Zatím válečný lid, kterýž na lodsach převezen byl, pozastavil se v dobrém položení, a stavění mostu ostříhal.

"Dne 8ho července vespřeren lid přesel most, a přímo k Mačjnu těhl. Toto wogisko na tré bylo rozděleno. Pravé křídlo měl pod svau zprávau Generállaytnant Knjže Galicyn, kterýž letosního roku gž gedenau v Mačjna svítězil; při něm stálo 12 patalionů pěchoty, 18 sswadron gjzdy, a dva regimenty Bozáků. Prostřední pluk vedl Generállaytnant Knjže Wolchonský, a měl tento lid při sobě, 10 patalionů pěchoty, 12 sswadron gjzdy, a 800 Bozáků od černého moře. Lewé křídlo řídil Generállaytnant Butussow witéz v Babady, a při něm pozůstalo 12 patalionů, 12 sswadron lehké gjzdy pod zprávau místodržícího Generála Orlova, 5 regimentů Bozáků, a 1,500 arnarů."

"Kdy myšší Wezýr, kterýž dva dny před porážkou do Brailly přigel, a vše vyzvěděl, galyby aumysl Rusové měli, prvé náležitý porádek v lidu svém včínil, a porádně k bitvě se přichystal. Protož sotva Ruské wogisko v oznámez-

něm říku dne 9 července k horám v Mačjna přitáhlo, magie před očima daleko široko nepřátelské ležej, hned nepřátelské žástrupové množství křát a na rozličných místech na Rusy wyrázyli. Každý tento autok byl předevzpat s wezíkau zmužilostí, a vidělo se že Turcy v řutku v lepším pořádku boguji, nežli gindy obyčej měli. Alekoli Rusové velmi násylné a s velikým aučinzenem zkus po Turcích páli, předce se oni na větším díle až k Ruskemu wogisku aksamým pařnetům prodrali, však ale po každě s wezíkau ztrátou lidu nazpět zahnáni byli."

"Mezi tím také připlulo zo řodi s válečným lidem od Brailly k Mačjnu, z kterýchž mnoho tisíc Turků na břeh vystaupilo, a tito měli Rusům na hřbet připadnouti. Generál Knjže Kepnjin, an tento aumysl nepřátele přezvěděl, předtím nechal na břehu čtyr patalionů s 8mi děly, a pak k lepší obraně gesče tam 4 pataliony pěchoty, dva pataliony granatýrů, a 18 sswadron gjzdy postavil. Tento Ruský pluk sotva se okázal, gž Turcy opět k svým lodím vtíkali, a zpátkem k Braille se pustili. Zatím ale Rusové stříjice zkus, dvě nepřátelské lodě do powětrí vyhodily, třetí do gruntu prorazily, a ostatní takměř všecky zřazily."

"Na ten způsob Rusové nevstále svítězujíce, a vždy statečnější myslí nabývajíce, pomalu k předu se tlačili, a dostali se na vrchy, kdež nepřátele své stany vybité měli. Tu se Turcy k novému autoku shromáždili a přihotovili. Rusové pak strážli se velmi sylné, a s velikou mocí k pravému boku

a gako k sedcē nepřátel vyrázyli, a poztrali ge s takovým násylím, že Turcy, ač se s zaufánlivostj bránili, posléz předce přišli w nepřádce, a zanechávssse po sobě wessereho leženj y wssi střelby, na rychlosť k Syrijské vyskali.

"Bitva trwala za celých 6 hodin. Z nepřátel na bogissti y při autěku přes 4 tisýce mužů padlo. Celé a welikým bohatstvím naplněné leženj dostalo se vježdění za koňské. Mimo to vybogosvali 33 kusů střelných a 4 moždře, všecky z mědi, a 19 praporů. W Mačně nastli 6 čayek, a welikau zásobu rozličné potravy, Bassa s dwěma prapory z koňských ocasů, a některj prostř Turcy byli zatraceni.

"Nepřátele skóto, gakož zatracení Turci pravj, bylo 70 tisíců mužů sylne, a pozůstávalo na větším díle z nevydatnějšího lidu z Anatolie, kterýto lid dva Azyatxci Begowé, Mačeban Oğlu, a Bárta Osman Oğlu pod svou zprávou měli. Kleywysssi Mezýr z počátku byl w Mačně, w čas potýkání ale caul nazpátek, a postavil se na jednom vrchu, kdež k swému nevětšemu zármusku na hroznau porázku a hanebný autěk swého lidu bledeti musyl.

(Vid. N. n. 63.)

Na den 8 července takto se z Konstantynopole psíše: "Vladěge k brzkému pokoji den po dni větší gest, ač gi prve sám Turecký dvůr bleděl porlačiti. Wedens další války nevětšího příčina byla, poněvadž Turcy zase polos ostrov Bým vybogowati chteli. Wšak nyni giz o tom ani zmínky není, a lid vůbec níčeho vše nežádá než pokoge, tak aby na tené způsob gednan z robo-

sauženj vysirobozen byl. Co se prve w Konstantynopoli stalo, když totiž asy 32 tisíců domů a celé ulice ohněm strázeny byly, můž byti, že to bylo dílo obecný lid pokoge žádá. Když dne 20

minulého měsíce Sultán do Moske neb modlitebnice říšel, nesčistný zástup lidu obstoupil geg, a rozličnými způsoby honutil, aby pokog včinil. Vato se pozdě stáwá, kdykoli se Sultán večeřně na ulici vyděti dá. Z toho se tedy dosti zřetelně poznává, že ho Ministr wě podwedli, když ho přemluviti chteli, že k vůli lidu válka wedena být musí. W těch případnostech francouzský Posel, kafež y Wyssancy, Sspanielštý, Neapolitanský a Denemarský, opět Tureckému dvoru představili, že chtj sobě na starost vzýti, aby pokog s Rusy vyjdán být mohl. Wšak od Tureckého dvora obdrželi tu odpověd, že on bez zprostředkování a wědomi svých cíjali zřívaných dvorů níčeho nevčinj, a následowně že přednesenj gegich žádného místa mít nemůže. Vato hned Prusky Ministr byl povolán k tak řečenému Raxs-Effendy, s kterýmž za dlahy čas přijel radu, a pak do Čistova k Pruskymu Ministrovi hraběti Luchezýnowi rychlého posla zastal.

"Mezi tím Polštý Posel, gakož nanovo z Warsawu poručenj dostal, oznámil Tureckému dvoru, že ani Bráni svobodnou obec toho aumyslu není w takovau smíru wjiti, dle kteréžby zavázána byla ginému dvoru k vůli Tureckému wognu wypowěditi. Na ten způsob Turecký dvur po Švédských druhau tratj podpotu, na kterouž se

w nynější válce proti obaum císařstvím dvorům spolehal; ano v oninno dvořové, kteréž svou aučinlivou pomoc strze zavřené smlau w přísljibili, nyni raději, aby se Turecký dvůr poddal, a prošredku k vygdenání pokoge vyhledával.

*) Podle této zprávy zřetelně se vídá, že alliované dvořové, Anglický a Pruský, pomalu z svých silb se vytahují nechagi Turků, aby po všili své bud pokog včinili, aneb nechteli toho, k své větší závadě dále s vdatnými Rusy válku vedli.

— Co o této věci gesse vše smyslil, snad giny časem lepší se nám k tomu příležitost nahodil; dozvítat zatím oznámeno bud, že nyni den po dni vše o giny aliancích slyšíme, kteréž gisotně důležitější gsau, než v kterém dvořové s Turký věsli.

“Dvakrátově případnosti, dále se pisse z Konstantynopole, Turecký dvůr nemůže na nic gineho mysliti než na pokog, a tento svůj aumysl k vokogezný lidu giž wubec prohlásyl; nebo oč se koli až potud pokusyl, vše bylo nadarmo a gen země své takměř do gruntu zkazyl. — Walečné lodě Kapitána Bassa, kteréž na černé moře vrčené gsau, dosavad stojí v aužlabj; oddelené však lodstvo giž na prostředzemně more odzplynulo. Co se v mogsta nevyššího Wezyra děje, po tu chvíli nic známo není; bezpochyby že svůj lid wydá v nebezpečenství, gen aby pevnosti Brailu zachránil.

(Wjd. N. n. 62.)

O vygdenání pokoge mezi Razbanským a Tureckým dvorem po vnučku

chvíli nic neslyšíme, ač giž v některých domácích listové mnoho o něm psali, v články geho kladli. Tak se zdá, čehož sime my giž předesse podotklí, pokog tento nebude prve vygdenán leč Turci v s Rusy zapovění o pokog gednati budou; nebo na ten způsob nás císařstvý dvůr svého příslušného práva co nejspríhodněji pohledávati může. Ostatně, že nás dvůr předce všechno, gatož se někdy v Požarovicích narovnán se dostaři má, o tom se nyni opět velmi sylně pověst roznáší.

Listové z Malach přinesli nám tužto zprávu: Menší Ruské lodstvo přizplulo až k Mačnici a walečný lid, kteříž za Dunajem stojí, nyni položil se v tak pohodlném místě, že pevnost Braila z žádné strany pomocí daufati nemůže, poněvadž ani nevyšší Wezyr žádneho k něj vše přistupu nemá. V Vizdina stojící Škutarští Bassa není onen známý Mahmud Bassa, výbrží geho bratr. Tento gesse očekává na pomocný lid z Bosyně, pak teprve proti Rusům potáhne. Turci nyni všecku svou sílu proti Rusům vynakládají, chtice ge poraziti, poněvadž nyni všechných giny nepřatel osvobozeni gsau. Pokog mezi Rakouským a Tureckým dvorem gest gisť. Po hranicích stojící wojsko zůstane tam toliko tak dlouho, dokud hranice vyměřeny nebudou, a pak z gara na svá předesslá města potáhne. Čtvrtý patrolion každého pěšího regimentu, a pátá dywizy hussarů, gase se pravý, zůstanou, a huláni stáhnou se v geden regiment, a pak do Halicye přigdau.

Giny list z Malach praví, že Turci v Vis-